

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202570
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513202570.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpeného Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava proti žalovaným: 1. O. D., bytom C. XXXX/XX, D. P., 2. R. D., bytom Y. XX, D. P. o zaplatenie 232,73 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 13. 11. 2013, č. k. 5C/96/2013-94 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že konanie v časti zaplatenia sumy 115,62 Eur s 12,85 % úrokom ročne od 24. 04. 2013 do 03. 11. 2013 a s 8 % úrokom z omeškania ročne od 24. 04. 2013 do 03. 11. 2013 zastavil. V prevyšujúcej časti súd návrh žalobcu zamietol a vylúčil na samostatné konanie vzájomný návrh žalovaného v 1.rade na zaplatenie sumy zo strany žalobcu vo výške 458 Eur, v ktorom bude rozhodnuté o trovách celého konania.

Súd prvého stupňa vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého žalobca uzavrel so žalovaným v 1. a 2.rade zmluvu č. 0530784973 o splátkovom úvere dňa 19. 01. 2005, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného a bezúčelového úveru. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol úver 50 000 Sk (1 659,70 Eur) pri ročnej úrokovej sadzbe 11,80 %. V zmluve je uvedené, že žalovaní uhradia žalobcovi poplatok za poskytnutie úveru, a to 2 % z výšky úveru splatného v deň podpisu zmluvy, tiež mu uhradia poplatok za správu úveru 50 Sk mesačne. Výška mesačnej splátky bola stanovená sumou 1 177 Sk (39,07 Eur), splatnosť prvej splátky bola stanovená dňom 20. 02. 2005 a konečná splatnosť úveru bola 20. 12. 2009. Zo zostavy z bankového informačného systému a zo špecifikácie úhrad súd zistil, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 1 659,70 Eur a títo mu uhradili do splatnosti úveru, t. j. do 20. 12. 2009 (posledná splátka 07. 07. 2009) sumu 2 199,67 Eur (č. l. 9 - 22 spisu), teda vyššiu sumu ako bol poskytnutý úver. Žalovaný v 1.rade po lehote splatnosti úveru uhradil žalobcovi ešte sumu 858,98 Eur, a preto žalovaný v 1.rade vzniesol v predmetnom konaní vzájomný návrh voči žalobcovi a žiadal, aby ho súd zaviazal na zaplatenie sumy 458 Eur, t. j. tri roky spätne, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd v tejto časti vylúčil vec na samostatné konanie podľa § 112 ods. 2 O. s. p., kde rozhodne o trovách celého konania.

S poukazom na ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, súd prvého stupňa úverovú zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že táto síce obsahovala údaj o ročnej percentuálnej úrokovej sadzbe (RPMN) vo výške 7,08 %, ale súd na internetovej stránke zistil, že podľa internetovej kalkulačky RPMN pri poskytnutí úveru 1 659,70 Eur pri pravidelnej mesačnej splátke 39,07 Eur pri dobe splácania 59 mesiacov mala byť

správne uvedená RPMN 14,93 % a ročná úroková miera 6,91 %. Pretože žalobca uviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere RPMN v nesprávnej výške, považoval súd prvého stupňa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Pretože žalovaní zaplatili žalobcovi vyššiu sumu ako bol poskytnutý úver, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Proti rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a nároku žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Zdôraznil, že výška RPMN bola v čase uzatvárania úverovej zmluvy počítaná v zmysle zákonom upraveného vzorca pre jej výpočet a jej hodnota je 7,08 %. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva obsahovala výpočet RPMN v správnej výške na základe prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej namietal, že spolu s poskytnutým úverom má právny nárok aj na úroky a rovnako aj na poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úveru, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania (§ 206 O. s. p.) v zamietavom výroku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Súd prvého stupňa vo vzťahu k inštitútu ročnej percentuálnej miery nákladov (tzv. RPMN) a dôsledkom jej nesprávneho uvedenia vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil. V priebehu odvolacieho konania sa skutkový stav nezmenil. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa o tom, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) - j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Význam RPMN súvisí s jednoduchším orientovaním sa spotrebiteľov pri výbere úverového produktu. V jednom číselnom vyjadrení má totiž spotrebiteľ vyjadrené celkové náklady spotrebiteľa na úver reflektujúce nielen úroky, ale aj poplatky, a to so zreteľom na dobu splácania a výšku splátok.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov. Žalovaní zmluvné podmienky nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah účastníkov konania preto správne súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Žalobca v predmetnom konaní uplatňuje právo zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere 1 659,70 Eur, ktorý sa mal splatiť v 59-tich mesačných splátkach po 39,07 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov tak predstavuje v percentuálnych bodoch 14,93 % (príloha k zákonu č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu vzniku zmluvy).

Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií,

administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod.. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 01. 07. 2006.

K uvedenej argumentácií súd uvádza, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka ako odborník musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve (aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 258/2001 Z. z.) je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka (na rozdiel od štátnych orgánov) môže podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR konať čo nie je zákonom zakázané a teda mohla a mala v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Uvedenie nesprávneho údajov RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z..

Správne preto postupoval súd prvého stupňa ak posúdil, že poskytnutý úver žalobcom je úver bez poplatkov a bezúročný a s prihliadnutím na sumu uhradenú žalovanými žalobcovi do splatnosti úveru vo výške 2 199,67 Eur, súd v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd prvého stupňa rozhodol správne a z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.